

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 26 березня 2009 року • № 43 (2142) • Ціна вільна

У ВЕСНИ СУВОРЕ ОБЛИЧЧЯ

УЧОРА ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ПФЛ

Актуально

ПФЛ НАГОРОДИЛА КОТЕЛЬНИКОВА

Професіональна футбольна ліга до дня ювілею (70-річчя) нагородила начальника Департаменту управління футболом ФК "Динамо" Євгена Котельникова золотою відзнакою ПФЛ.

У "СЕВАСТОПОЛЯ" — ПРОБЛЕМИ ЗІ СТАДІОНОМ

У ході засідання порушувалися питання атестування клубів ПФЛ та результатів перевірки підготовки футбольних полів стадіонів клубів першої та другої ліг до весняної частини змагань. Виявилося, що певні

проблеми з домашньою ареною є у ПФК "Севастополь". Оскільки місцева влада практично не фінансує клуб, є побоювання, що "Севастополь" не зможе виступати в рідному місті. На сьогодні кримчани додатково заявили стадіон "Дружба" в Бахчисараї, однак повністю процедура заявки даного стадіону не витримана. Прийнято рішення направити до Севастополя додаткову експертну комісію в складі членів ФФУ та ПФЛ, які спробують розібратися в даному питанні.

СЬОГОДНІ З КЛУБІВ БУДУТЬ ЗІМАТИ ОЧКИ?

Як з'ясувалося, на сьогодні ще не всі клуби ПФЛ у повному обсязі сплатили заявкові внески на участь у весняній частині змагань, а остаточний термін закінчився вчора. Не виключено, що вже сьогодні дисци-

плінарний комітет ПФЛ може вжити суворих санкцій щодо цих клубів — аж до зняття турнірних очок.

ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ "КНЯЖОЇ" НЕ ВИСТАЧИЛО ЧОТИРЬОХСОТ ТИСЯЧ

Центральна рада ПФЛ затвердила попереднє рішення бюро ПФЛ про зняття зі змагань "Севастополя-2" та футбольного клубу "Княжа". Як повідомило керівництво ПФЛ, щоб клуб дограв до кінця сезону, потрібно було знайти близько чотирьохсот тисяч гривень. Такої суми не знайшлося. Також на засіданні стало відомо, що знялася зі змагань резервна команда ФК "Оболонь" — "Оболонь-2".

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Переплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на травень — до 10 квітня.

НАДІЯ НА ГАРМАТУ АЛІЄВА

Матч на "Уемблі" багато в чому вирішить перспективи подальшої боротьби для нашої дружини. Не хочеться вірити в гірше, але в разі поразки доля першого місця в групі буде практично вирішена. Не забувайте, що команда Фабіо Капелло вже має в своєму активі виїзну перемогу над Хорватією, а ми, в свою чергу, із "шашечками" відкатали "мирову", що робить беззаперечним фаворитом групу англійців. Їм достатньо набрати тепер чотири-п'ять очок в трьох зустрічах з

іншими претендентами, тобто Хорватією та Україною. Отож треба не дозволити збірній Англії нас перемогти. Як це зробити, враховуючи те, що британська команда виносить всіх і вся в нашій відбірній групі? Я бачу це можливим лише в тому випадку, якщо не дати розвернутися англійцям у центрі поля, і використати їхні слабкі місця.

Що означає не дати розвернутися в центрі полі, думаю, ви зрозуміли, про що я. Але як це зробити, коли там грають Сті-

вен Джеррард та Френк Лемпард? Ну, по-перше, хавбек "Челсі" зараз не такий страшний, як рік-другий тому. "Аристократ" нині перебуває в затінку самого себе. Не те, що його кращі часи позаду, просто "Челсі" зараз надто "в'ялий", і Френк, під стать його клубу, зараз теж не в найкращому настрої. Не додає йому настрою й той факт, що його одвічний конкурент на цій позиції — "мерсисайдець" Стивен Джи — перебуває в приголомшливій формі. Це підтверджує і хет-трик у ворота "Астон Вілли" в останньому матчі, і дубль у ворота "Реала" у матчі-відповіді 1/8 фіналу. На даний момент, Джеррард — найкращий бомбардир "Ліверпуля" в поточному сезоні. Сім голів у семи матчах Ліги чемпіонів і тринадцять у прем'єр-лізі — божевільний результат, як для півоборонця, хоча й атакуючого плану. Оце вже реальна проблема для українців. І для Анатолія Тимощука. Зрозуміло, що наш опорник теж зараз у розквіті сил, і робить погоду в своєму клубі, але проблема в іншому — хто допомагатиме Тимощуку в центрі. Там дірка. І дірка чимала. Євген Левченко хоча й грає в голландському чемпіонаті, але рівень "Гронінгена" зараз нижчий, аніж в "Металіста". Михайличенко викликав обох "центральных" хавків "я" — Валяєва та Слюсаря. Однак і Сергій, і Валентин че-

рез брак досвіду виступів у збірній почуваються в команді якось відчужено. Так, у "Металісті" вони на передовій, але там грає команда, а не окремі виконавці. А протистояти Джеррарду можуть саме "особистості". Якщо дивитися правді у вічі — ані Валяєв, ані Слюсар і близько не зможуть закрити Джеррарда. Але щось же потрібно робити в центрі, чи не так? Отож, якби я був на місці Михайличенка, то відправив би в пару Тимощуку Михаліка. Тарас землю гризтиме, аби не дати розвернутися Стивену. Пару центральних беків, за такої ситуації, припустити неважко: Чигринський — Русол.

Історично англійці вважаються потужною командою, чудово граючою при стандартах. Зараз у команді з цим все гаразд, і небезпеки звідти варто чекати неабиякої. Підключення високорослих Фердинанда та Террі можуть плачевно завершитися для нашої дружини, а тому Михайличенку треба визначитися персонально з тим, хто буде закривати їх при кутюх. Бо буде біда. Напевне, вийде в основі й габаритний нападник — радше за все — Хескі, а тому уважність та пильність в цьому аспекті повинна бути ще та. На кшталт студента, якого будять вночі і ставлять йому запитання, а він на нього, як з АК-47, вистрелює. Так і Михаліка з Чигринським повинен у три години ночі роз-

будити Льосик й імітувати подачу з кутюх.

Руні! Цього парубка неможливо виключити з гри, адже він усі 90 хвилин бігає по полю, немов Фігаро. Але можна його не підпустити до власної штрафної, а там хай бігає, де хоче. Як йому не дати розвернутися? Наситити задню лінію зайвим гравцем. За цією логікою я б вибрав тактичну схему, за якої сім футболістів були б акцентовані на захист, а три — на атаку. Попереду все просто: Алієв — Милевський — Воронін. Саме на цю трійку я покладаю великі сподівання. І знаєте, на кого найбільше? На Алієва і його штрафні чи дальні постріли. Воротар — це дуже слабе місце в англійців. Девід Джеймс — підстаркуватий і ловить мух. В 29 матчах прем'єр-ліги він 45 разів діставав м'яч із сітки. Роберт Грін — воротар, який не має досвіду виступів у збірній. Хоча, як на мене, надійніший, все ж, ніж Джеймс. А третій — і зовсім дублер дублерів, і на поле він точно не вийде. Бо це Бен Фостер з МЮ. Ех, Алієв, гармата твоя необхідна.

Наша збірна вже поїхала до Туманного Альбіону, щоб добре підготуватися до тамтешніх умов. Про перебіг підготовки та новини з табору збірної ми будемо вас повідомляти, а поки пропонуємо прес-конференцію Олексія Михайличенка.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ДОСВІД ШЕВЧЕНКА ЗНАДОБИТЬСЯ КРАВЦЮ

На початку спілкування з журналістами наставник "синьо-жовтих" оприлюднив остаточний склад команди, який готуватиметься до поєдинку з англійцями. Із розширеного списку кандидатів викреслені прізвища Олександра Горяїнова, Володимира Гоменюка, Марко Девича, Євгена Селезньова та Сергія Кравченка. "На мій погляд, ці футболісти зараз не в оптимальній формі, — підкреслив Михайличенко. — Ми розуміємо, як важливо для них зіграти на "Уемблі", але треба не просто виходити на поле, а й досягати результату. Вірю, що вони наберуть оптимальних кондицій до матчу з Хорватією. За ними — майбутнє збірної".

Наставник відзначив, що рішення вилетіти на Туманний Альбіон завчасно і проводити підготовку до матчу безпосередньо в Англії можна розцінити як вдале, адже погода в Києві в ці дні — непередбачувана. "Готуватися до одного з вирішальних групових поєдинків команда буде за 35 кілометрів від Лондона, на одній із колишніх баз збірної Англії — у містечку Сент-Олбанс", — проінформував керманіч "синьо-жовтих". Штаб головної команди країни вирішив відмовитися від запланованого раніше спарингу, що передував би поєдинку 1 квітня. На думку Михайличенка, футболісти "Динамо", "Металіста" і "Шахтаря" отримали останнім часом серйозні навантаження, в тому числі психологічні, отже, гравцям,

насамперед, потрібно відновитися.

Про ситуацію в групі Михайличенко розповів наступне: "Боротися за лідерство в групі завжди буде важко. Окрім Англії, Хорватії, України, я би не відсував далеко амбіції збірної Білорусі. Нехай навіть вони психологічно не ставлять завдання бути першими, але боротимуться за двійку і ще поспують нерви. Але це й добре, у таких іграх команда стає сильнішою, мужнішою, бо вона проходить ці етапи боротьби. За лідерство буде важка боротьба, і від цього нікуди не втечеш. На кону дуже важлива подія — це чемпіонат світу, і кожен мріє бачити себе на цьому турнірі.

Для чого нам боротися за друге місце, коли в нас є всі шанси боротися за перше? Мені здається, що зіграно ще не стільки ігор і немає якогось дуже великого розриву, щоб говорити про те, що в нас лишилися лише якісь теоретичні шанси. Можливо, я помиляюсь, але, на мій погляд, це так".

Не забули запитати журналісти й про збірну Англії. "Ми розуміємо, якого рівня суперник у нас, але зараз у світі немає команд, які б не можна було обіграти. І якщо Україна хоче ставити перед собою завдання грати на найвищих форумах, щоб бути в когорті кращих команд Європи і світу, то треба готуватися не просто вийти на "Уемблі" й радіти, що зіграли

на цьому славному стадіоні, а грати на цьому стадіоні. Грати — це означає перемагати.

Якщо не буде такої психології, такої віри, якщо не буде такого бажання, добитися результату дуже важко. Не треба нікого боятися, треба поважати. І це стосується не тільки Англії, це стосується й Андорри, й Казахстану. Але треба виходити і виконувати все. Якщо ми правильно побудуємо все, якщо ми правильно виконаємо усе, що ми задумали, то результат має бути".

На запитання про роль у команді Андрія Шевченка, який не має ігрової практики в "Мілані", наставник відзначив, що досвід форварда — неоціненний, що з одними лише молодими футболістами необхідного результату добитися складно. До того ж Андрій, на думку наставника, сприятиме створенню потрібної атмосфери в збірній, а такі футболісти, як, наприклад, Артем Кравець, повинні на нього рівнятися. Стосовно, Андрія Вороніна, який демонструє останнім часом високий рівень гри в складі "Герти", Олексій Олександрович зазначив, що тренерський штаб намагатиметься використати сильні якості нападника. "Однак хочу підкреслити, що гравець рівня Вороніна зобов'язаний швидко адаптуватися до будь-яких умов і тактичних схем", — резюмував Михайличенко.

Водночас Андрій Шевченко, найдосвідченіший із гравців

збірної, зазначив, що в протистоянні з таким сильним суперником потрібно, перш за все, показати злагоджену командну гру. "Збірна Англії — одна з найкращих у світі. Отже, аби досягти позитивного результату, ми повинні продемонструвати колективну гру з величезною самовіддачею. Треба віддатися боротьбі не на сто відсотків, а на сто п'ятдесят". Також форвард зазначив, що, на його думку, навіть нічия в матчі проти англійців вважатиметься за перемогу.

Інший лідер національної команди — Анатолій Тимощук — підтримав думку Шевченка щодо характеру й самовіддачі. На думку півзахисника, в українців є свої козири на наступний поєдинок. "Вважаю, що саме протистояння з Англією

та Хорватією стануть вирішальними дуелями в нашій відбірній групі. І, повірте, нам є чим здивувати англійців". На запитання, чи не турбує його ушкодження ребер, Тимощук відповів: "Так, це дається взнаки. Лікарі сказали, що "вести-муть" мене ще два-три тижні. Проте це не перешкода, аби я повністю викладався як на тренуваннях, так і в грі".

Щодо того, чи влаштує нас нічия в грі з англійцями, Олексій Михайличенко уник прямої відповіді: "Не треба лукавити, поразка за будь-якої гри — незадовільна. Будь-які очки дуже важливі. Зараз важко їх рахувати, але якщо ми ставимо мету і намагаємося до неї йти, то в кожному матчі треба добувати очки".

Підготував Михайло РЕЗНИК.

Волинь

Віталій КВАРЦЯНИЙ:

НАШ ШЛЯХ ДО УСПІХУ —
СПЛАВ МОЛОДІ ТА ДОСВІДУ

Вже скоро стартує весняна частина першості, тому уболівальників, звісно, цікавить стан "Волині" та її перспективи на другу частину турніру. Про це, а також про завершальний збір команди в Криму розповів наставник лучан Віталій Кварцяний.

— Відзначу, що збори пройшли дуже добре, — розпочав Віталій Володимирович. — Хоча ми Крим знаємо чудово, проте не відмовилися від послуг фірми "Гермес", котра відмінно організувала й попередній збір. Нам було приділено багато уваги, люди сумлінно виконували свої обов'язки. Це імponує, адже в Україні до команд немає такого ставлення, як у Туреччині. У Феодосії команда проживала в прекрасному готелі, працювала на футбольному полі доброї якості. Під час зборів ми провели три

зустрічі й загалом задоволені грою команди. Десь, можливо, не влаштував результат, хоча на тренувальних зборах рахунок нас не цікавить, бо під час цих матчів тренерський штаб часто змінює функції футболістів, перевіряючи їхні можливості. Ми самі намагаємося ускладнити гру й відчувати, як реагує на ті, чи інші ситуації футболіст. Нами оцінено потенціал молоді й зроблено висновки, що вона має не гірший вигляд, аніж досвідчені гравці першої ліги.

До негативних моментів зборів можна віднести відмову "Закарпаття" зіграти запланований поєдинок, а до позитиву — зустріч із "Металістом". Керівництво харків'ян дуже відповідально поставилося до цього матчу, спеціально замовило чартер, і команда прилетіла до Ялти. Варто відзначи-

ти, що на поєдинок Мирон Богданович виставив не основний склад, а тих гравців, в яких хотів упевнитися, перевірити їхні можливості. Після матчу він зробив висновки і вніс до стартового складу команди на матч Кубка УЄФА Бордіяна та Асеведо. Ми також зробили свої висновки після цієї зустрічі й, незважаючи на перемогу, побачили, над чим потрібно працювати. А головний висновок зборів — це те, що в нашій команді є перспектива.

— До Криму з командою іздили кілька новачків...

— На сьогодні в нас лише двоє нових виконавців — Віталій Полянський та Рамон Лопес.

— Після осінньої частини чемпіонату "Волинь" залишили майже всі досвідчені гравці. Проте на цьому зборі до команди приєдналися Ковалюк і Кудинів. Чим поясните такий крок?

— Передусім тим, що в нас в юнацьких збірних України задіяні шість футболістів. Не виключено, що лучани отримуватимуть червоні й жовті картки, до прикладу, з цієї причини Карковський пропускає матч у Бурштині. Можливі проблеми з фізичним станом футболістів... Ми знайшли порозуміння з Ковалюком і Кудинівим, котрі повинні своїм досвідом допомогти молодим футболістам. Відчуваємо, що нашої молоді потрібна досвідчена рука, котра підкаже й — головне — покаже, як потрібно працювати з м'ячем у тій чи іншій ситуації на тренуваннях і в офіційних матчах. Ми випускали на заміну нашу молодь у спарингах проти "Ігросервіса" та "Олександрії" й бачили її бажання

проявити себе. Та відчувався брак досвіду... Вже відомо, які команди залишають першу лігу, можна було б спокійно собі грати, але ми думаємо про своїх уболівальників, які приходять дивитися на наші перемоги! Тому потребуємо сплав досвіду та молоді, який повинен дати позитивний результат.

— Яка на сьогодні ситуація з найкращим бомбардиром команди Олександром Пищуrom?

— Ми вели переговори з російською командою "Луч-Енергія" (Владивосток), яка запросила Пищуру на перегляд. Росіяни дали згоду на перехід футболіста, й ми вирішили всі питання трансферу Олександра. Проте, коли вони повернулися з Туреччини до Москви й через три години повинні були летіти до Владивостока, нам повідомили, що зараз заплатити не можуть. Нас попросили про три місяці відстрочки, але сьогодні не та ситуація, щоб погоджуватися на такі умови. Ми розуміємо, що Олександрові не дуже приємний такий розвиток подій. Він втратив солідний контракт, але наш клуб не повинен себе принижувати й ризикувати в цій ситуації. Тому Пищур повернувся до Луцька.

— Чи відбудуться зміни в складі команди до поновлення першості?

— Так, певні зміни в команді ще будуть. Після контрольної зустрічі проти брестського "Динамо" ми визначимося з потенціалом нових гравців і цим будемо закінчувати комплектацію команди.

Микола ГАВРИЛЮК.

Дністер

ТАЛАНТИ,
ДЕ ВИ?

У двосторонній зустрічі, яку овідіопольська команда провела днями на стадіоні ОДУ, взяли участь ряд футболістів, призвича яких не фігурували в попередній заявці "Дністра" на весняну частину першості України. Йдеться про так званий перегляд потенційних новачків команди. У цій "двосторонці" таких футболістів виявилось відряду п'ятеро — воротар Сергій Кравченко, а також польові гравці Шиманович, Климаков, Леонів і Підлетійчук. Як повідомив овідіопольський прес-службі головний тренер дністр'ян Андрій Пархоменко, для Шимановича й Климакова оглядини закінчилися нічим, а ось троє інших і досі перебувають у розташуванні овідіопольської команди.

Юрій УСАТЮК.

МИРОВА
ПЕРЕД СТАРТОМ

Контрольно-товариську зустріч провели ПФК "Олександрія" та "Нафтовик-Укрнафта". Матч виявився багатим на голів моменти, однак у підсумку ворота обох колективів залишилися "сухими".

ПФК "Олександрія": Козаченко, Куций, Маринчук (Забара, 46), Тарасенко, Мигашко, Запорожан (Бугайчук, 77), Шупик (Герасименко, 70), Пономар (Сусупин, 46), Кирилов (Лисюк, 75), Кременчуцький (Нікітін, 46), Смалько.

"Нафтовик-Укрнафта": Овсієнко, Палайніця, Бояринцев, Лобойко, Поклонський (Лосников, 55), Погорелов (Башлай, 83), Покосенко (Бриж, 86), Зайчук (Івашенко, 70), Кикоть (Одинцов, 65), Єсип (Вітер, 71), Шептицький (Саванчук, 61).

УКРАЇНА ПРЕТЕНДУЄ НА ШІСТЬ ЗІРОК

З 16 по 20 березня в німецькому Гамбурзі відбувся VIII семінар УЄФА з дитячо-юнацького та масового футболу. Тими ж днями члени робочої групи УЄФА вирішили надати Україні можливість отримати шестизірковий статус у рамках Хартії масового футболу, а також виділити фінансову допомогу в розмірі 100 тисяч євро.

У семінарі брали участь фахівці усіх європейських країн, у тому числі — керівник організаційного відділу ФФУ Євген Столітенко. Програма заходу виявилася доволі насиченою. Зокрема, слухачі були ознайомлені з пропозиціями щодо збільшення ефективності розвитку дитячого й масового футболу на національному рівні та обговорили шляхи його подальшого прогресу.

У завершальній частині семінару виступали члени робочої групи УЄФА з дитячо-юнацького та масового футболу, які розповіли про нові кроки в розвитку своєї програми. Вони повідомили, що експертами Європейського футбольного союзу прийнято рішення номінувати Україну, а також Англію, Німеччину, Нідерланди, Норвегію та Шотландію на здобуття шес-

тизіркового статусу в рамках Хартії масового футболу.

Нагадаємо, що національні асоціації, що приєднуються до Хартії, отримують одну зірку, після чого їм нараховуються додаткові зірки за розвиток масового й дитячо-юнацького футболу. Асоціація може набрати до семи зірок, що свідчить про поглиблений підхід

до політики розвитку масового футболу. Наразі п'ятизірковий рейтинг, окрім згаданої шістки країн, мають ще Північна Ірландія та Фінляндія. Чотири зірки присуджено Данії та Уельсу. Три має Ісландія, по дві — Росія, Білорусь і Андорра.

Раніше питання спроможності України претендувати на шестизірковий статус вивчав член Комісії УЄФА Стіг-Ове Санднес. Він засвідчив відповідність нашої країни трьом найголовнішим критеріям — проведеною інвестицій в інфраструктуру масового футболу, запровадженню освітніх програм з масового футболу, ініціативам просунення масового футболу за участю урядових

установ. Зокрема, УЄФА дуже зацікавив досвід України в організації та проведенні курсів для вчителів фізкультури загальноосвітніх шкіл.

Шестизіркової категорії поки що не має жодна країна. Якщо Комітет УЄФА з питань розвитку та надання технічної допомоги, а також Виконком Європейського союзу в травні затвердять рішення про присудження Україні додаткових зірок, то ФФУ отримає найвищий показник за цією системою. Насамкінець, у Гамбурзі було оголошено, що віднині УЄФА виділятиме Україні по 100 тисяч євро щороку на подальший розвиток масового футболу.

ПРОВОДИТЬСЯ ВЕСНЯНИЙ ТУРНІР
З МІНІ-ФУТБОЛУ "ПРЕСТИЖ-ЛІГА 2009".

Місце проведення: м. Чернігівська, перевулок Магнітогорський, 1. Стадіон "Новий друг".

Усі бажаючі команди запрошуються до участі в турнірі.

Ви зможете зіграти проти команди журналістів газети "Український футбол".

Заяви на участь у турнірі приймаються до 28 березня 2009 р. Тел./факс +38 (044) 496-41-75, Моб: +38 (093) 706-79-14, e-mail: info@sk-group.com.ua, http://www.sport-org.com.ua

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць

№ 3

Під редактуванням Володимира Баняса

У Києві історією та статистикою радянського й українського, зокрема київського, футболу серйозно розпочав займатися ще у довоєнні часи лише один фахівець – відомий миколаївський футболіст, а потім київський тренер та авторитетний арбітр Іван Васильович Миронов. Футболофілам він був більш відомий як укладач програм на футбольні матчі київського "Динамо" 50-60-х років. Також у ці роки внесли значний вклад у цю галузь упорядники київських календарів-довідників – П.Д.Безсмертний та П.І.Безносенко. Дуже бага-

І. Миронов.

С. Терпиловський.

то уваги приділяв статистиці київського "Динамо" київський футболофіл О.Любинський.

Але першим справжнім, в повному розумінні цього слова, футболофілом серед київських шанувальників футболу слід вважати Сергія Сергійовича Терпиловського (нині покійного – царство йому небесне). Його колекція книг, довідників, журналів, газет, програмок матчів, фотографій і особливо атрибутики й сувенірів упродовж майже 30-ти років була найкращою в Києві, в Україні та, мабуть, і в Радянському Союзі. У 60-ті роки в нього були й однодумці – Владислав Іванович Ляхов (статистика футболу) та Яків Михайлович Лазаретник (програми матчів). Ця група проводила свої зустрічі на Центральному стадіоні, де в цей час існував і непогано працював Клуб лю-

Зустріч членів КЛФ. 60-і роки.

бителів футболу, відкритий з 14 квітня 1960 року. Саме завдяки такому завязаному колекціонеру-футболофілу, яким був С.С.Терпиловський, у Києві на межі 60-х і 70-х років і почала з'являтися молодь, захоплена цими питаннями, до якої автор цих рядків зараховує й себе. Уся справа в тому, що С.С.Терпиловський був тим об'єд-

О. Мішаков.

Є. Івахін.

В. Овсянников з колекцією.

нуючим центром, навколо якого народжувалася, ставала на ноги, міцніла й робилася більш численнішою група київських футболофілів. До речі, не тільки кияни вважали цю людину своїм учителем. Кількасот шанувальників футболу в СРСР захопилися футболофілією саме

Вдома у Коломієця. 70-і роки.

завдяки знайомству з Терпиловським. А всі напрацювання, які ми з вами зараз вже маємо з історії футболу в різних регіонах України, стали можливими здебільшого завдяки Сергію Сергійовичу.

Трохи окремо від них існувала група колекціонерів значків спортивної тематики, де провідними фалеристами в той час були відомі заслужені тренери СРСР Євген Івахін (гандбол) та Олександр Мішаков (спортивна гімнастика). Сугубо футбольними значками тоді вже цікавилися не менш відомі в футбольному світі Віталій Кулібабєнко та Євген Щербатов. Мав непогану колекцію й відомий фахівець з легкої атлетики Леонід Івахін. Але все ж у 60-ті роки найкраща колекція футбольних значків була в художника-рекламіста кіно-театру "Київ" Віктора Євгеновича Овсянникова.

Перша виставка колекції А. Коломієця у КНДІФ.

У той час вже існувало Київське товариство філателістів (колекціонерів марок), і його члени збиралися в політехнікумі зв'язку. Автор цієї розповіді, Анатолій Коломієць, тоді захоплювався саме філателією і мав досить непогане зібрання поштових мініатюр футбольної тематики. Але коли він познайомився з С.С.Терпиловським і В.М.Кулібабєнком, то одночасно захопився усією багатогранною за своїми напрямками футболофілією в цілому.

Так сталося, що на початку 70-х років усі течії колекціонерів Києва залишилися без "да-ху" і вибрали собі єдине місце зустрічей – на галявинах Ботанічного саду, що біля станції метро "Університет". Саме тут колекціонери всіх напрямків футбольної тематики почали самі по собі згуртовуватися й посправжньому дружити. У ті часи таких однодумців з'являлося на зустрічі інколи майже півсотні. Але "під небом" не завжди плідно поспілкуєшся. У дощ або сніг, чи мороз було зовсім не солодко. Та й органи міліції, м'яко кажучи, постійно турбували таке несанкціоноване зібрання неформалів, а інколи навіть відводили до "участка", приписуючи спекуляцію. Таке "існування" тривало досить довгий час, поки влада не зрозуміла, що побороти це явище неможливо.

Саме після проведення Олімпійських ігор 1980 року в Києві було дозволено створити Київський клуб колекціонерів і навіть приміщення для проведення їхніх зустрічей знайшлося – концертно-танцювальний зал "Ліра" в Пушкінському парку, який колекціонери до цього облюбували для зустрічей по неділях. Ось тільки тоді зустрічі колекціонерів усіх рангів і захоплення нарешті отримали офіційний статус. Уже на перших установчих зборах цього клубу було вирішено заснувати при клубі секції футболофілів. Головою секції футболофілів Київського клубу колекціонерів було обрано в той час провідного інженера Київського науково-дослідного інституту гідропріладів Анатолія Федоровича Коломієця, а його заступником – Віталія Миколайовича Кулібабєнка. Плани роботи секції були грандіозні і, насамперед, – організація проведення виставок колекцій членів секції. До цього А.Ф.Коломієць фрагменти своєї колекції вже демонстрував за місцем своєї роботи та в декількох установах. А зараз з'явилася можливість безпосередньо здивувати й футболофілів, тренерів і футбольне керівництво в Києві.

Серед членів секції футболофілів в той час, крім відомих вказаних вище фахівців спорту, було багато починаючих колекціонерів, в тому числі серед фалеристів виріз-

26. Блохін Олег	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2252
27. Буряк Леонід	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2264
28. Веремєєв Володимир	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2254
29. Колотов Віктор	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2256
30. Матвієнко Віктор	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2259
31. Мунтян Володимир	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2258
32. Онищенко Володимир	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2260
33. Решко Стефан	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2261
34. Трошкін Володимир	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2262
35. Фоменко Михайло	"Динамо" Київ	30.05.1975	знак № 2263
36. Коньков Анатолій	"Динамо" Київ	31.03.1982	знак № 2810
37. Балача Сергій	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3208
38. Баль Андрій	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3209
39. Беланов Ігор	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3210
40. Безсонов Володимир	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3211
41. Дем'яненко Анатолій	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3212
42. Євтушенко Вадим	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3213
43. Заваров Олександр	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3214
44. Кузнєцов Олег	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3215
45. Михайлов Михайло	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3216
46. Рац Василь	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3217
47. Чанов Віктор	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3218
48. Яковенко Павло	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3219
49. Яремчик Іван	"Динамо" Київ	19.05.1986	знак № 3220
50. Литовченко Геннадій	"Динамо" Київ	8.09.1988	знак № 3425
51. Михайличенко Олексій	"Динамо" Київ	8.09.1988	знак № 3426
52. Протасов Олег	"Динамо" Київ	8.09.1988	знак № 3440
53. Лютий Володимир	"Дніпро" Дніпропетровськ	29.03.1989	знак № 3610
54. Татарчук Володимир	РА і ВМФ (Москва)	29.03.1989	знак № 3610
55. Тищенко Вадим	"Дніпро" Дніпропетровськ	29.03.1989	знак № 3610
56. Чередиш Олексій	"Дніпро" Дніпропетровськ	29.03.1989	знак № 3610
57. Яровенко Євген	ВДФСТ профспілок	29.03.1989	знак № 3630
58. Беца Йосиф	"Динамо" Київ	28.02.1991	знак № 3822
59. Банников Віктор	"Динамо" Київ	10.09.1991	знак № 4113
60. Бишовєць Анатолій	ВДФСТ профспілок	10.09.1991	знак № 4110
61. Покрякун Валерій	"Динамо" Київ	10.09.1991	знак № 4114
62. Островський Леонід	"Динамо" Київ	29.11.1991	знак № 4196
63. Істомін Юрій	РА і ВМФ (Москва)	25.02.1992	знак № 4402

нявся ще Ю.Савельєв. Навіть захопився збиранням значків Борис Михайлович Воскресенський – у той час начальник Управління спортивних споруд Спорткомітету УРСР.

Фаворитами серед філателістів (колекціонерів марок і поштових видань) був А.Ф.Коломієць, але вже тоді чудова колекція була у О.О.Кабанця. Найкращою колекцією футбольних сувенірів, крім "піонера" київської футболофілії С.С.Терпиловського, володів також А.Карчемський – суддя матчів в першості міста. Чудову колекцію довідників і програмок матчів збирали Я.Лазаретник та В.Старков. Хотілось би виділити ще ентузіастів футболофілії міста – В.Смагіна, К.Девіскибу, А.Бельдія, М.Стьопкіна, Ю.Андрюханова і А.Біленка.

Члени секції інколи навіть проводили виставки фрагментів своїх колекцій під час урочистостей з приводу вручення медалей чемпіонам та призерам чемпіонатів СРСР – київським динамівцям.

(Продовження на наступному тижні).

ВИЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" № 39 за 19.03.2009 р.).

Для визначення рейтингу найкращих українських футболістів продовжимо перелік гравців, які отримали за часів СРСР найвище почесне звання заслужений майстер спорту (в хронологічному порядку, а не за алфавітом, бо так наочніше). В переліку вказана команда або спорторганізація, за поданням якої розглядалося надання почесного звання футболісту, а в деяких випадках – вже гравцю в минулому (дивіться таблицю зверху).

Таким чином, з 254 футболістів, які отримали звання заслужений майстер спорту, 63 гравця є українськими футболістами, тобто 25 відсотків – кожний четвертий.

* * *

Подіємо на обговорення емблему створеного нами нового Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ). Усі бажаючі стати членами ОЛІСФ, а також футболофіли, які цікавляться цим питанням, мають написати листа за поштовою адре-

сою: **03110, м.Київ-110, а/с 48, Коломієцю Анатолію Федоровичу** або в Інтернеті: olifsf@kolomiets.kiev.ua або на адресу редакції газети "Український футбол" (з позначкою – "Клуб шанувальників"). У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі "Оголошення" та на сайті Інтернету: www.kolomiets.kiev.ua.

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!
Перші члени ОЛІСФ (за датою надходження повідомлень про себе):

1. КОЛОМІЄЦЬ Анатолій Федорович, 03110, м.Київ, вул. І.Клименка 22/9 кв.42, 27.04.1944 р.н. (усе, що підлягає колекціонуванню, з історії футболу України).

2. ЛЯХОВ Владислав Іванович, 04112, м.Київ, вул. Дегтярівська 58 кв. 66, 18.03.1934 р.н. (усе, що має відношення до статистики "Динамо" Київ).

3. КРАЙНИК Віктор Семенович, 36011, м.Полтава, вул. Комсомольська 57 кв.3, 1943 р.н. (книги, програмки матчів, значки про футбол).

4. КИЛИМИСТИЙ Володимир Миколайович, 20214, Черкаська обл. Звенигородський р-н, с.Шевченкове, 30.08.1955 р.н. (друковані матеріали, які містять інформацію з статистики українського футболу).

5. КУЯН Богдан Іванович, 76009, м.Івано-Франківськ, вул. Молодіжна 46 кв.75 (книги, програмки та квитки до матчів).

УКРАЇНСЬКИЙ

ФУТБОЛ

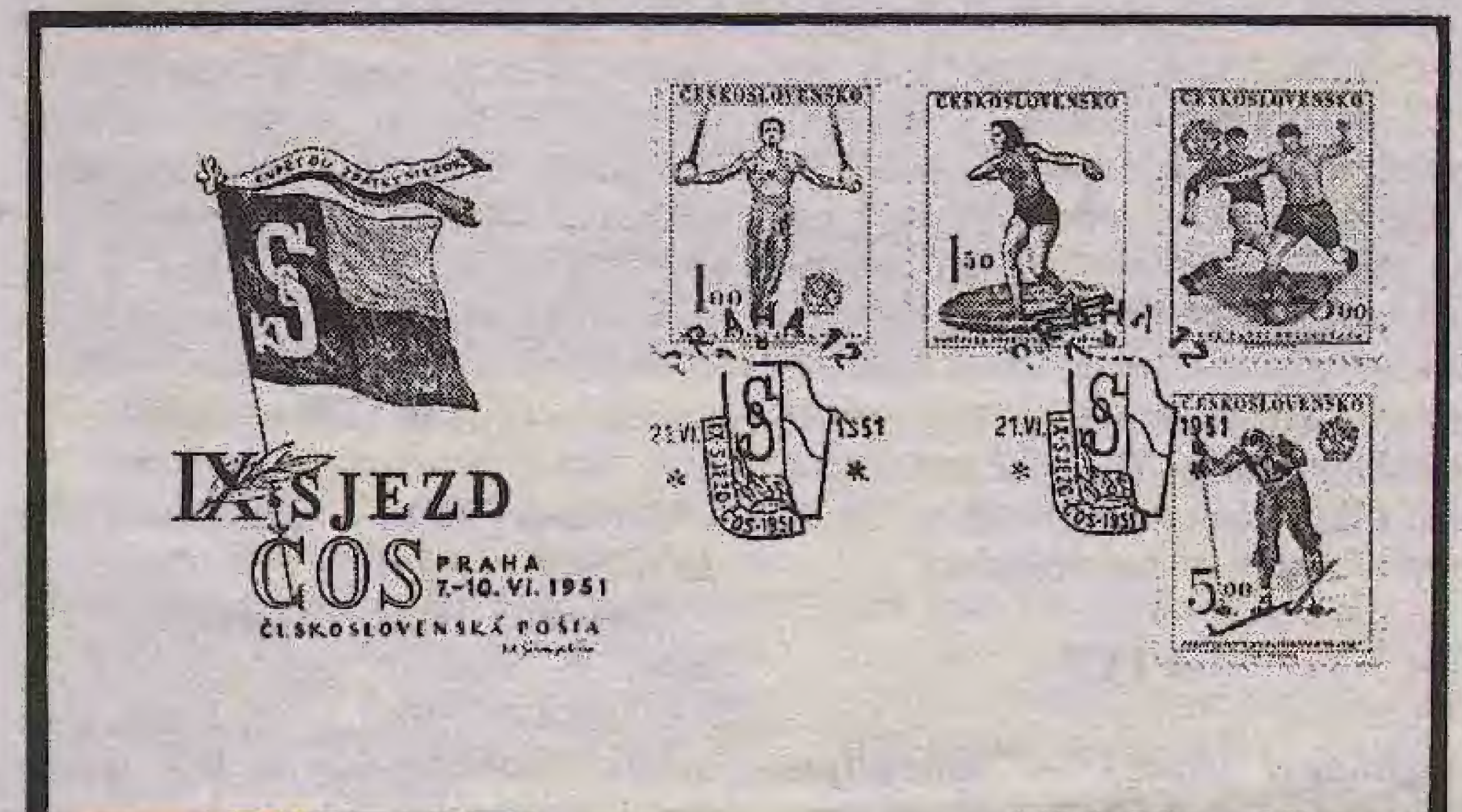
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

(Продовження. Початок див. "УФ" №39 за 19.03.2009 р.)

Сокольській системі фізичного виховання початок було покладено в Чехії у 1861-84 роки XIX сто-

ліття доктором М.Тиршем, і цей рух був розповсюджений у Австро-Угорській імперії, особливо в містах Словаччини, в Галичині

(Краківському та Львівському воеводствах) і в Закарпатті. До східної частини України його "завезли" робітники великих чеських підприємств, які влаштувалися на вигідну для них роботу в деяких великих містах України, де їх співвітчизники-підприємці

будували свої заводи й фабрики. Особливо яскравим може бути приклад такої передачі досвіду в розвитку фізкультури та спорту серед місцевого населення Києва, де чеські робітники заводу Грете́ра і Криване́ка (відомий багатом як завод "Більшовик") організували в перші роки XX століття спортивний гурток "Сокіл", в якому була вперше в місті створена й футбольна команда. Саме завдяки чеським любителям футболу кияни й познайомилися з футболом, з його правилами і технікою, а вже через декілька років створили і свої команди та клуби. У філателістичній колекції все викладене є чудова можливість проілюструвати маркою Чехословаччини 1951 року номіналом 3 крони з серії чотирьох марок, присвячених IX з'їзду чехословацької організації "Сокіл" у

Празі, який проходив з 7 по 10 червня 1951 року. На марці, окрім двох футболістів в боротьбі за м'яч, зображена й емблема цього спортивного товариства в цій республіці. Однак кращим сувеніром все ж був би конверт першого дня випуску цієї серії марок зі спецштемпелем погашення 21.06.1951 р. у п/в Прага-12 на честь з'їзду, адже на конверті зображено прапор з першою емблемою самої організації "Сокіл" та на стрічечці гасло цього товариства — "Вперед, ані кроку назад" чеською мовою. До того ще й на штемпелі є зображення цієї емблеми.

На жаль, історія футболу України в дореволюційний період практично в філателістичних матеріалах ще не знайшла відображення. Однак, якщо вже торкнулися питання про перші футбольні матчі на території півдня сучасної України — в Одесі, то слід зосередити увагу на тому, що в цьому портовому місті Російської імперії було створено ще 1878 року перший футбольний клуб — Одеський британський атлетичний клуб (ОБАК), членами якого були виключно британські пред-

ставники, які обслуговували торгові судна Великобританії, що прибували до порту Одеси. Місцевим мешканцям Одеси до цього клубу доступу не було, хоча б тому, що серед одеситів, які захоплювалися футболом, у ті часи було ще дуже мало здібних скласти

конкуренцію британським футболістам. Одним з перших одеських футболістів права стати членом цього елітного клубу спромігся в перші роки XX століття різносторонній спортсмен **Сергій Ісаєвич Уточкін** — добре відомий дещо пізніше одеський і російський авіатор, який вперше продемонстрував польоти літака в багатьох містах Росії та за кордоном. Саме цьому українському спортсмену-авіатору й був присвячений офіційний маркований конверт України з оригінальною маркою номіналом "Д", який випустив Держкомітет зв'язку та інформатизації України 2001 року (художник Н.Анікіна) у видавництві "Марка України", яким є можливість хоча б якоюсь мірою проілюструвати перші кроки одеського футболу в колекції філателістичних матеріалів про футбол

України. На малюнку конверта зображено біплан та портрет С.Уточкіна, а також вказані дати його народження та смерті — "1876 — 1916".

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

В першому номері нашого "Клубу" ("Український футбол" №35 за 12.03.2009 р.) було перелічено 25 найкращих видань з історії українського футболу. А зараз ми знайомимо шанувальників футболу з невеличкими виданнями на цю тему, але без багатьох з них створити повноцінну Енциклопедію українського футболу просто неможливо. Саме з таких краплин і народжується щось значне. Якщо хтось з читачів має відомості про інші видання історичного характеру, дуже просимо надіслати про це інформацію. Тільки тоді ми будемо в змозі інформувати про це усіх, хто цікавиться історією футболу України.

21. М.М.Балакін, М.І.Михайлов. **"Футбол України"**. Київ. "Здоров'я". 1968 р. 176 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — 33 000 прим. Формат — 130х160 мм. (перше видання з історії футболу в Україні).

22. Б.Галинський. **"Чорноморці. Записки о футболе"**. Одеса. "Маяк". 1969 р. 176 стор. з іл., рос. мовою. Тираж 10 000 прим. Формат — 134х172 мм. (історія одеського футболу).

23. І.М.Чуканов. **"История горловского футбола. Очерк"**. Донецьк. "Донбас". 1990 р. 40 стор. з іл., рос. мовою. Тираж 1 000 прим. Формат — 110х167 мм.

24. О.О.Бояренко. **"Мариупольский футбол"**. Мариуполь. Самвидат (ксерокопії). 1990 р. 66 стор., рос. мовою. Тираж — за замовленням. Формат — 150х200 мм. (історія мариупольського футболу).

25. В.М.Коржевський, В.В.Степанчук. **"Летопись буковинского футбола (1902 — 1992 гг.)"**. Чернівці. 1993 р. 104 стор. з іл., рос. мовою. Формат — 147х203 мм.

26. В.В.Федак. **"Закарпаття у спортивном вимірі"**. Ужгород. "Карпати". 1994 р. 150 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — 5 000 прим. Формат — 173х163 мм. (багато з історії закарпатського футболу).

27. А.О.Третьяков, О.А.Рябошапка. **"Ця найулюбленіша гра: дещо про зародження і розвиток футболу на Знам'янщині"**. Кіровоград. Центрально-Українське вид-во. 1994 р. 12 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — 2 000 прим. Формат — 142х193 мм. (історія знам'янського футболу).

28. Ю.А.Яцина. **"Футбол Украины. Часть 1. 1921-1951 годы (Футбол — история и статистика)"**. Дніпродзержинськ. 1996 р. 64 стор., рос. мовою. Формат — 150х200 мм. (статистика українських змагань з футболу).

29. Ю.А.Яцина. **"Футбол Украины. Часть 2. 1952-1969 годы (Футбол — история и статистика)"**. Дніпродзержинськ. 1996 р. 72 стор., рос. мовою. Формат — 142х202 мм. (статистика українських змагань з футболу).

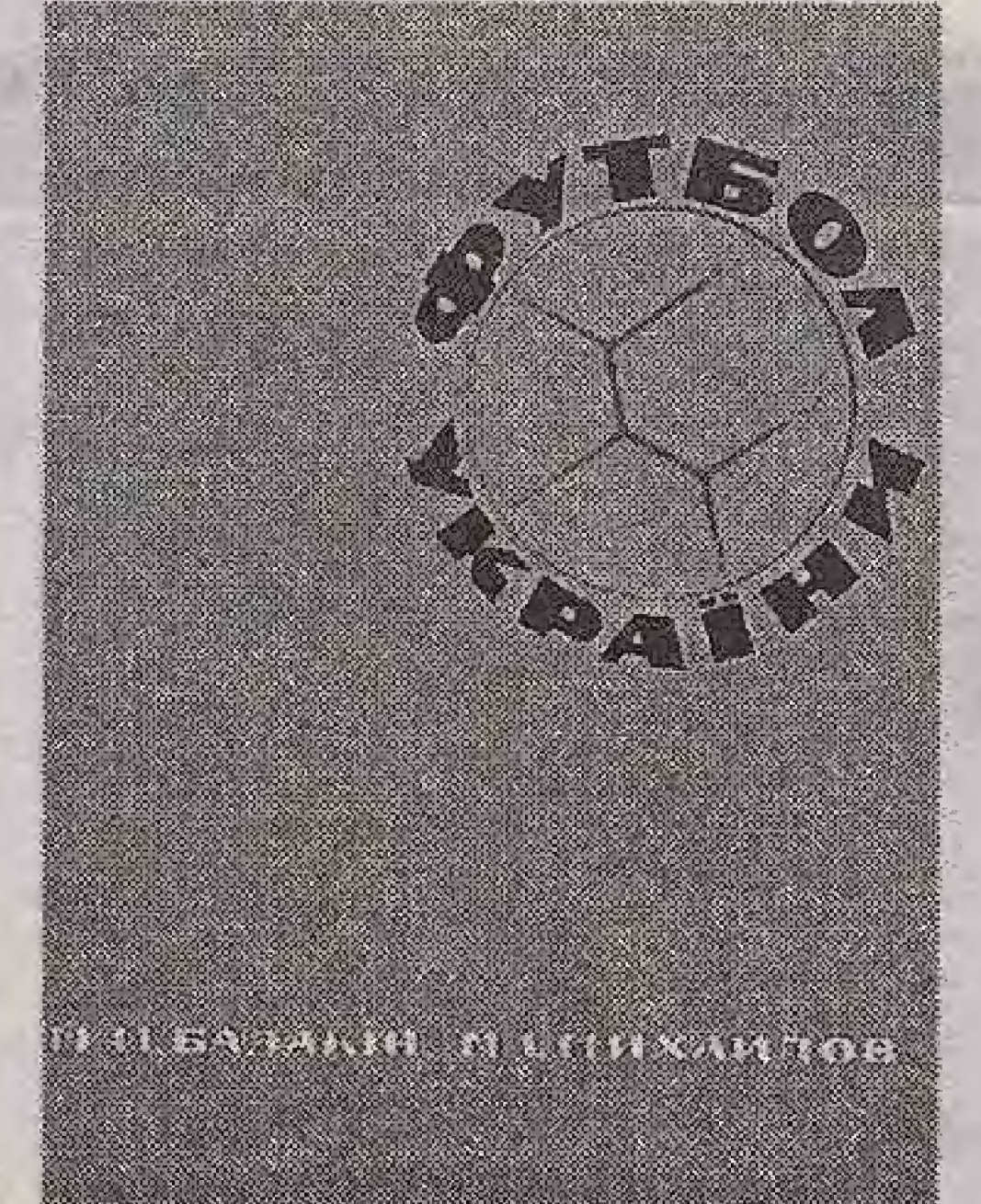
30. В.М.Коржевський, М.В.Березняк. **"Футбол. Чернівці — Львів (1921-40 рр.)"**. Чернівці. "Киулонг-Київ" (Львів). 1996 р. 32 стор., укр. мовою. Тираж — 500 прим. Формат — 145х202 мм. (історія чернівецького і львівського футболу).

31. Є.М.Попов. **"Львів 1894-39 рр. (Футбольна карта України. Вип.1)"**. Львів. "Пфайфер". 1997 р. 52 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 144х205 мм. (історія львівського футболу).

32. О.Л.Двойнюк. **"Футбольный Николаев"**. Миколаїв. "ВИДИС". 1997 р. 88 стор. з іл., рос. мовою. Тираж — 500 прим. Формат — 145х210 мм. (історія миколаївського футболу).

33. В.Д.Левковський. **"Бердичівський футболний"**. Бердичів. Самвидат (ксерокопії). 1998 р. 26 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — за замовленням. Формат — 147х210 мм. (історія бердичівського футболу).

34. А.Г.Ломов. **"Сторінки історії футболу"**.

Перше видання з історії футболу.

рії полтавського футболу (1909 — 1999)". Полтава. Обласна федерація футболу. "Гротеск". 1999 р. 152 стор. з іл., укр. мовою. Тираж — 1 000 прим. Формат — 140х205 мм.

35. Ю.Михалюк, Р.Мелех, Ю.Назаркевич. **"Історія львівського футболу (1909-1999)"**. Львів. "Галицька Видавнича Спілка". 1999 р. 160 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 143х196 мм.

36. С.Ю.Кликовський. **"Енциклопедія лубенського футболу. 1920-1998"**. Москва. 1999 р. 140 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 146х210 мм.

37. С.М.Єсюнін. **"Хмельницький футбол. Події. Історія. Статистика"**. Хмельницький. Обласний краєзнавчий музей. 2000 р. 80 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 145х193 мм.

38. Р.Михайловський. **"Підгорецький футбол. Погляд з минулого в майбутнє"**. Брошнів. "Талія". 2000 р. 40 стор. з іл., укр. мовою. Тираж 150 прим. Формат — 147х200 мм. (історія калузького футболу).

39. М.М.Русин. **"Мукачеве спортивне. Спорт над Латорицею"**. Мукачеве. "Елара". 2000 р. 92 стор. з іл., укр. мовою. Тираж 500 прим. Формат — 143х195 мм. (багато з історії мукачевського футболу).

40. В.Казидуб. **"Футбол в Житомирі. 1912-2000 гг."**. Житомир. 2000 р. 60 стор. з іл., рос. мовою. Формат — 150х200 мм. (історія житомирського футболу).

ОФІЦІЙНІ ЕМБЛЕМИ ЗБІРНОЇ СРСР ТА ФЕДЕРАЦІЇ ФУТБОЛУ СРСР

У довоєнні часи увага створенню якоїсь офіційної емблеми збірної СРСР не приділялася. На футболки гравців збірної, як правило, пришивали Державний герб СРСР, але в деяких випадках були й інші оригінальні представлення аббревіатури "СРСР", дві з яких наводяться на ілюстраціях 1 та 2. Перша була запроваджена 1924 року на футболках з лівої сторони в першому матчі зі збірною Туреччини. А друга — у 1927 році, також на футболках з лівої сторони. Перша офіційна емблема головного футбольного керівного органу, на той час Секції футболу СРСР, була затверджена після вступу СРСР до ФІФА 1946 року. Трохи пізніше для членів виконавчого органу секції були виготовлені нагрудні значки гарної якості в гарній емалі на "важкому" металі з емблемою секції (див. іл. 3). Коли ж секція 26 травня 1959 року було перетворено на Федерацію футболу СРСР, то емблема майже не змінилася, а офіційний значок було виготовлено тільки більшого розміру (іл. 4). В середині 60-х років з'явився

офіційний значок загального плану для усіх членів збірної СРСР (іл. 5).

Тільки вже наприкінці 60-х років для членів команди СРСР — учасників Олімпійських ігор — виготовлялися особливі значки, але вони були однакові для всіх видів спорту. І лише в 80-ті роки було зроблено декілька значків для членів збірної команди СРСР на чемпіонатах світу та Європи, але про них окрема розповідь.

Довгий час емблема Федерації футболу СРСР не змінювалась, і тільки у 70-ті роки на емблемі змінили зображення м'яча на більш сучасний — смугастий. Але значки вже в той час виготовлялися дещо спрощеної якості — на "легкому" металі з покриттям звичайною фарбою (іл. 6 і 7). Наклади значків зросли, бо їх видавали не тільки керівникам і членам команди, а й усім, кому заманеться, — гостям Федерації, знайомим тощо. Вже у 80-х роках було виготовлено єдиний значок для членів збірних СРСР з усіх видів спорту (іл. 8). Цього разу, незважаючи на звичайну фарбу, він був все ж зроблений на важкому металі і тому мав дуже пристойний вигляд.

ОГОЛОШЕННЯ

Усі бажаючі, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу, а також футболофіли, які щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, можуть безкоштовно вмістити своє невеличке оголошення в наступних номерах нашого Клубу. Звертайтеся на адресу редакції або на особисту електронну адресу автора-упорядника: olisl@kolomiets.kiev.ua. Вже маємо перші звернення читачів, які зараз друкуємо:

КРАЙНИК Віктор Семенович, 36011, м. Полтава, вул. Комсомольська 57 кв.3. Збираю та маю в обміні книги й значки про футбол, програмки матчів ЄК, "Динамо" Київ, полтавських команд.

КУЯН Богдан Іванович, 76009, м. Івано-Франківськ, вул. Молодіжна 46 кв.75. Збираю книги про футбол, програмки та квитки до матчів ЄК та збірної України. В обміні — різноманітні футбольні матеріали.

ШИРОКА ЧОРНА СМУГА

С Е З О Н - 2 0 0 1 / 2 0 0 2

Мелашенко падає, Несмачний спостерігає.

Ліга чемпіонів

ДИНАМО (КИЇВ)

Кваліфікація, 3 раунд

Стяуа (Бухарест, Румунія) — Динамо (Київ) — 2:4 (1:3).

Динамо: Філімонов, Хацкевич, Головка, Ващук, Мелашенко (Чернат, 83), Белькевич, Федоров, Ідахор, Несмачний, Серебренников (Пєєв, 68), Гавранчич (Боднар, 59).

Голи: 0:1 Белькевич (8, з пенальті), 0:2 Белькевич (28), 1:2 Тріка (30), 1:3 Ідахор (43), 2:3 Тріка (56), 2:4 Мелашенко (62).

Цікава гра з великою кількістю голевих моментів та значним відсотком їх реалізації. Лінія атаки киян просто блищала!

Динамо (Київ) — Стяуа (Бухарест, Румунія) — 1:1 (0:1).

Динамо: Філімонов, Хацкевич, Головка, Ващук, Мелашенко (Серебренников, 80), Белькевич, Гіоане, Ідахор (Пєєв, 69), Боднар, Несмачний, Гавранчич.

Голи: 0:1 Няга (29), 1:1 Мелашенко (46).

Рахунок мав відкривати Гіоане вже на 17-й хвилині, але румун, який того вечора проводив свій перший матч за "Динамо" в Лізі чемпіонів, не зумів скористатися чудовим шансом. Двічі грубо помилялась оборона киян, але не щастило й румунським футболістам. А от третього разу їм пощастило, і вони повели в рахунку на 29-й хвилині.

Другий тайм повністю пройшов під диктовку киян, починаючи з першої його хвилини, коли Мелашенко зрівняв рахунок. Атаки "Динамо" сипалися на ворота "Стяуа" одна за одною. І найбільше тут старався Белькевич. Білорус один за одним виводив на ударну позицію Ідахора, Мелашенка, Гіоане, Хацкевича, проте їм так і не вдалося забити. На 80-й хвилині Валентин сам почав завершувати атаки. Він двічі впритул розстрілював румунського голкіпера, проте м'яч у ворота не йшов. А за три хвилини до завершення поєдинку Белькевич випробував на міцність поперечку воріт "Стяуа".

Олексій Михайличенко: "Відбіркові ігри третього раунду складаються з двох поєдинків, і розділити їх важко. Це можна назвати двома таймами однієї гри. У Бухаресті був перший, тут — другий. Думаю, сьогодні на результаті позначився психологічний стан наших гравців. Як не переконували ми їх, що гра буде дуже важкою, що "Стяуа" — хороша команда, мобільна, рахунок першої зустрічі дав про себе знати. І перший тайм ми програли не тільки в русі, а й у боротьбі. Після перерви хлопці взяли себе в руки, й відразу запрацював механізм, який їм властивий. Було багато колективної швидкості, і, звичайно, здобутий результат — заслужений і цілком логічний. Я дякую своїм футболістам і вболівальникам всієї України за ще одну Лігу чемпіонів. Але все-таки не використовувати масу голевих моментів, яких тільки в другому таймі вистачило б, напевно, ігор на п'ять, звичайно ж, не можна".

Перший груповий раунд

1 ТУР

Динамо (Київ) — Боруссія (Дортмунд, Німеччина) — 2:2 (2:0).

Динамо: Філімонов, Хацкевич (Боднар, 64), Головка (Федоров, 25), Ващук, Мелашенко, Белькевич, Гіоане, Ідахор, Несмачний, Серебренников (Чернат, 46), Гавранчич.

Голи: 1:0 Мелашенко (15), 2:0 Ідахор (45), 2:1 Колмер (56), 2:2 Аморозу (74).

Перший тайм кияни впевнено виграли, а другий — не менш упевнено програли. Забивали динамівцям Колмер і Аморозу, які поховали "Шахтар" у матчі-відповіді третього кваліфікаційного раунду. Слова коуча киян найбільш точно змають картину гри та розкривають деякі причини того, що відбулося в той вечір на "Олімпійському".

Олексій Михайличенко: "Сьогодні ми побачили два абсолютно різні тайми, що стало наслідком розбалансованості команди загалом. У другій половині гравці не виконали установки, втратили контроль над м'ячем в центрі поля,

і ті футболісти, які повинні були налагодити гру, не впоралися зі своїми обов'язками. Але навіть при такій грі в другому таймі абсолютно необов'язково було втрачати перемогу. Ми втратили два очки. Але, напевно, головне в цій зустрічі те, що ми зрозуміли: в другому таймі не вистачило досвіду й майстерності. Не всій команді, а новобранцям, які сьогодні грають у київському "Динамо". Те, що трапилося в сьогоднішньому матчі, можна пояснити тільки тим, що гравці зібралися буквально за два-три дні до гри, і ми не змогли повністю збалансувати склад. Команда, яка перебувала на полі в другому таймі, зовсім не була схожа, на ту, яка була в першому. Це обумовлено тим, що футболісти повернулися зі своїх збірних в різному фізичному стані. А збалансувати колектив за два дні практично неможливо".

Боавішта (Порту, Португалія) — Динамо (Київ) — 3:1 (3:1).

Динамо: Філімонов, Хацкевич (Ідахор, 57), Головка, Ващук, Мелашенко, Белькевич, Гіоане, Чернат, Федоров, Несмачний, Гавранчич.

Голи: 1:0 Санчес (4), 1:1 Гіоане (5), 2:1 Сильва (11), 3:1 Дуда (30).

Російський голкіпер Олександр Філімонов вже не вперше продемонстрував свою ненадійність, розчарувавши тепер і українських уболівальників. Та й інші гравці "Динамо" грали на відповідному рівні. Слова Анатолія Васильовича з цього приводу не є суворішими, ніж того вимагає ситуація. Дійсно — найгірша гра в сезоні.

Анатолій Дем'яненко: "Наша команда просто жахливо діяла в обороні. Я маю на увазі й командні дії, і гру окремих футболістів. Звичайно, на загальний малюнок вплинули швидкі голи, забиті в наші ворота. Хлопці, схоже, психологічно не змогли перенести цей удар. Гра з "Боавіштою" — одна з найгірших, продемонстрованих "Динамо" за останній час. А припускаючись таких грубих помилок в простих ситуаціях, матч в Лізі чемпіонів виграти практично неможливо. Багато наших молодих виконавців в "Динамо" перебувають менше, ніж півроку, тому зіграності, яка має бути, поки немає. В команді не було швидкості в колективній грі, і це є головною причиною нашої поразки".

3 ТУР

Ліверпуль (Ліверпуль, Англія) — Динамо (Київ) — 1:0 (1:0).

Динамо: Філімонов, Головка, Ващук, Мелашенко, Белькевич (Серебренников, 80), Гіоане, Чернат (Пєєв, 69), Федоров, Ідахор, Несмачний, Гавранчич.

Гол: 1:0 Літманен (23).

За гру "Динамо" цього разу не було соромно, а тим більше, якщо врахувати рівень суперника. Проте результату знову не було, і шанси на вихід з групи зникали на очах.

У рівній боротьбі англійці змогли реалізувати один зі своїх моментів. Не без допомоги Фортуни (прикрій рикошет від Головка, після чого м'яч влучив у стійку і відскочив на Ярі Літманена, який

вколотив його під поперечку), але вони це зробили, а українці — ні.

Після гри із промовою виступив уже сам Метр.

Валерій Лобановський: "Ми знали, що сильна сторона англійців — гра на другому поверсі й намагалися не дати їм скористатися цим козирем. Якоюсь мірою нам це вдалося. "Ліверпуль" грає в раціональний футбол. Зауважте: не атакують, якщо ситуація на полі змінилася — атакують. Тобто наш суперник — універсальна команда, що демонструє сучасний футбол. Погодьтеся, сьогодні виграла не найгірша в Європі команда. "Ліверпуль" уміє грати в футбол і має в своєму складі вдалі до-свідчених виконавців. У цій команді немає футболістів, які б не мали достатньої ігрової практики на найвищому рівні. У нас же таких набереться половина складу. Такі ж футболісти були на лаві запасних. Вимагати від наших легионерів, яким по 20 — 22 роки, гри, яка б дозволила перемогти "Ліверпуль", просто несерйозно".

4 ТУР

Динамо (Київ) — Ліверпуль (Англія) — 1:2 (0:1).

Динамо: Рева, Хацкевич, Головка, Ващук, Мелашенко (Ідахор, 79), Белькевич, Гіоане, Чернат, Боднар (Гусін, 56), Несмачний, Гавранчич.

Голи: 0:1 Мерфі (43), 1:1 Гіоане (59), 1:2 Джерард (67).

Знову кияни зіграли непогано, але шанси на успіх були мізерними апіорі. Так би відразу на "Боавішту" налаштувалися, як на могутній "Ліверпуль"!

У рівній напруженій боротьбі гостям пощастило відкрити рахунок на 43-й хвилині: після діагональної передачі Джерарда в район одинадцятиметрової позначки Мерфі щічкою в один дотик переправив м'яч у "шістку" воріт.

У другому таймі реалізували одну зі своїх нагод і господарі: Гіоане в падінні замкнув передачу Белькевича. Проте радіти довелося недовго, бо "Ліверпуль" грав за бразильським девізом. І добре, що не захотів забити більше двох м'ячів. Звичайно, не факт, що динамівці дозволили б; не факт, що "Ліверпуль" більше забивати не хотів.

Після гри тільки й чути було розмови про продовження боротьби у КУЄФА. Мовляв, з такою грою, як оце сьогодні (вчора, позвчора...), та не проти "Ліверпуля", а проти тих команд, що в другому за престижністю євротурнірі виступають, грати можна, й треба перемагати! Проте наступний матч киян в ЛЧ став нещадним і грубим стусаном, який вмиг збив слабку новонароджену посмішку з "біло-синього" обличчя динамівського вболівальника...

5 ТУР

Боруссія (Дортмунд, Німеччина) — Динамо (Київ) — 1:0 (1:0).

Динамо: Рева, Хацкевич, Ващук, Мелашенко, Белькевич, Гіоане, Гусін, Федоров, Ідахор (Чернат, 53), Несмачний, Гавранчич (Боднар, 64).

Гол: 1:0 Росицький (34).

Грали кияни посередньо, і рахунок 1:0 був цілком закономірним. Ті надії, що їх породила гра проти мерсисайдців, розвіялися дуже швидко. Не помічалось бажання боротися за путівку в КУЄФА.

Валерій Лобановський: "Грали дві приблизно рівні команди. Єдине, що досвід та індивідуальна майстерність гравців "Боруссії" вища за нашу. Тому прикро, звичайно, програвати такі ігри, але тим не менш... Будується команда майбутнього. Всім потрібно через це пройти".

Олексій Михайличенко: "Гра, на наш погляд, була рівною, з однаковими шансами на успіх в обох команд. Але ми повинні визнати, що на сьогоднішній день "Боруссія" більш досвідчена, й у її гравців більше індивідуальної майстерності. У пропущених м'ячах винні не лише Гіоане й Ващук, а й уся команда загалом".

6 ТУР

Динамо (Київ) — Боавішта (Порту, Португалія) — 1:0 (0:0).

Динамо: Рева, Хацкевич, Ващук, Мелашенко, Белькевич, Гіоане, Пєєв (Чернат, 77), Гусін, Шацьких (Серебренников, 90), Федоров (Гавранчич, 61).

Гол: 1:0 Мелашенко (49).

Лише тоді, коли матч уже нічого не вирішував, а на трибуни "Олімпійського" прийшло менше 10 тисяч глядачів, кияни спромоглися показати гідну гру й, нарешті, перемогти.

Анатолій Дем'яненко: "Гра сьогодні, певною мірою, була вдалою: щось виходило, щось — ні. Але найголовніше, що на полі велася безкомпромісна боротьба. Матч з "Боавіштою" був для "Динамо" останнім в нинішньому розіграві Ліги чемпіонів, і ми хотіли зіграти добре й піти з високою піднятою головою. Думаю, що ця перемога послужить для нас хорошим стимулом. На наш погляд, в першій половині зустрічі нам не вистачало колективної швидкості, ми дуже часто програвали боротьбу. У перерві були внесені корективи, тренери пояснили хлопцям: якщо вони додадуть в колективній і індивідуальній швидкості, виграють боротьбу, то все буде гаразд.

Грати за порожніх трибун не дуже приємно. Хай не судять суворо нас уболівальники, для яких ми граємо, але вони повинні зрозуміти: ми стараємося! Проте команда ще тільки створюється. Дуже прикро, коли не приходять уболівальники. Тим більше, що такі ігри, як поєдинки в рамках Ліги чемпіонів, проводяться нечасто.

ШАХТАР (ДОНЕЦЬК)

Кваліфікація, 2 раунд

Шахтар (Донецьк) — Лугано (Швейцарія) — 3:0 (1:0).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Тимошук, Аліуце, Бахарев (Гюзелов, 72), Зубов (Ателькін, 79), Воробей, Ндіає, Агахова, Окоронокво, Конюшенко (Попов, 28).

Голи: 1:0 Бахарев (20), 2:0 Тимошук (58), 3:0 Воробей (65).

Переконлива перемога донецчан залишила їм хороші шанси на

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

вихід до наступного етапу кваліфікації, де на „Гірників” вже очікувала дортмундська „Боруссія”.

Проте рахунок 3:0 не відображає дійсного співвідношення на полі стадіону „Шахтар” в Донецьку. Господарі зберегли ворота сухими лише завдяки своєму голкіперові Юрієві Вірту, який у той вечір показав майстер-клас. Він неодноразово рятував „Шахтар”

гри поставилися відповідально й помилок не припускалися.

Боруссія (Дортмунд, Німеччина) — Шахтар (Донецьк) — 3:1 (0:1).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Флорія, Окоронкво, Тимошук, Попов, Аліуце, Бахарев, (Белик), Зубов, Агахова, Воробей.

Голи: 0:1 Агахова (7), 1:1 Кол-

Задалося, що „Шахтар” зможе добитися сатисфакції у матчах Кубка УЄФА...

Кубок УЄФА

ШАХТАР (ДОНЕЦЬК)

1/64 фіналу

ЦСКА (Софія, Болгарія) — Шахтар (Донецьк) — 3:0 (0:0).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Глєвєцкас (Белик, 46), Окоронкво, Флорія, Тимошук, Попов, Бахарев, Зубов, Агахова, Воробей.

Голи: 1:0 Манчев (24), 2:0 Пенєв (40), 3:0 Манчев (80).

Попри відсутність у „Шахтаря” достатнього єврокубкового досвіду ця поразка була сенсаційною. „Гірники” програли справедливо, за всіма показниками. Приводів для оптимізму було зовсім небагато (якщо зважати на продемонстровану „Шахтарем” гру), проте багато експертів вірили в щасливий фінал матчу-відповіді.

Шахтар (Донецьк) — ЦСКА (Софія, Болгарія) — 2:1 (1:0).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Тимошук, Попов, Аліуце (Ателькін, 71), Бахарев (Белик, 66), Зубов, Воробей, Агахова, Окоронкво, Флорія.

Голи: 1:0 Зубов (31), 2:0 Воробей (53), 2:1 Деянов (90).

Звична картина для українців, які полюбляють самі собі набити неприємностей (це я про софійський поєдинок), а потім їх долати. І були ж у них, нехороших таких, шанси врятуватися після розгромної поразки в першому матчі, але не змогли

дотиснути суперника і замість того, аби забити третій гол, пропустили на останній хвилині. Досвіду ще плюс один.

ДНІПРО (ДНІПРОПЕТРОВСЬК)

1/64 фіналу

Дніпро (Дніпропетровськ) — Фіорентина (Флоренція, Італія) — 0:0.

Дніпро: Медін, Поклонський, Шершун, Задорожний, Єзерський, Шелаєв, Грицай, Максим'юк (Косилов, 79), Валаєв (Матюхін, 65), Полтавець, Годяну (Мазяр, 59).

За приблизно рівної гри обидві команди практично ігнорували ворота. Кілька напівмоментів, що завершилися одним більш-менш небезпечним ударом Енріко К'єзи на 80-й хвилині з лінії штрафної зони, — от і все видовище. Проте при цьому обидва тренерські штаби залишилися задоволені результатом.

Микола Федоренко, тренер Дніпра: „Нас влаштувала і гра, і рахунок на табло. Підопічні виконали установку, яка полягала у вдалих оборонних захисних діях. Єдине, що турбує, — навантаження, котре лягло на плечі хлопців. Чотири матчі протягом двох тижнів — нормальний графік для Європи, проте ми до нього ще не звикли”.

Роберто Манчині, головний тренер „Фіорентини”: „Дніпро” мені сподобався. Міцна команда, де я б виділив Валентина Полтавця. Нульова нічия з українським клубом мене цілком влаштувала”.

Фіорентина (Флоренція, Італія) — Дніпро (Дніпропетровськ) — 2:1 (0:0).

Дніпро: Медін, Поклонський, Шершун, Задорожний, Шелаєв (Слабишев, 85), Максим'юк (Зубченко, 50), Валаєв, Полтавець, Геращенко, Грицай, Годяну (Мазяр, 68).

Голи: Адані (75), К'єза (77) — Слабишев (87).

Усе вирішилося в останні 15 хвилин. У „Дніпра” були шанси крокувати вперед, але дніпропетровці повертаються назад з високою піднятою головою.

Одразу після перерви сольний прохід Костишина завершився взяттям воріт „Црвени Звєзди”. Кияни зміцнили свою перевагу в рахунку на 66-й хвилині, коли Закарлюка покарав белградського голкіпера за необачний вихід з воріт, закинувши м'яч йому „за комірець”. І майже відразу той самий м'яч влучає в руку Балицькому на підступах до воріт ЦСКА, і шотландський суддя Макдональд вказує на позначку. Ачимович з пенальті відновлює інтригу.

У Белград ЦСКА вирушає, маючи, з одного боку, перемогу, а з іншого, — два пропущені вдома м'ячі.

Црвена Звєзда (Белград, Сербія) — ЦСКА (Київ) — 0:0.

ЦСКА: Кернозенко, Мальцев, Анненков (Бондаренко, 73), Кирлик, Білозор, Мікадзе, Закарлюка, Костишин (Косирін, 78), Волосянко (Ревут, 90), Ткаченко, Балицький.

Кияни утримали власні ворота на замку (щоправда, не зуміли й забити у ворота Володимир Дішленковича, того самого, котрий зараз захищає кольори донецького „Металурга”), що дозволило пройти до наступного раунду.

1/32 фіналу

ЦСКА (Київ) — Брюгге (Бельгія) — 0:2 (0:1).

ЦСКА: Кернозенко, Мальцев, Анненков, Кирлик, Білозор, Мікадзе, Закарлюка, Костишин (Косирін, 58), Волосянко, Ткаченко (Бондаренко, 73), Балицький.

Голи: Верхеєн (33, 47).

Уже по першому матчу стало

Молодий Тимошук пресингує.

після підступних і небезпечних ударів швейцарців. А наприкінці зустрічі був епізод, коли Вірт парировав два удари поспіль з трьох (!) метрів.

Лугано (Швейцарія) — Шахтар (Донецьк) — 2:1 (0:1).

Шахтар: Вірт, Старостяк, Окоронкво, Ндіас, Попов, Тимошук, Зубов (Левандовський, 85) Аліуце, Бахарев (Конюшенко, 64), Воробей (Ателькін, 54), Агахова.

Голи: 0:1 Агахова (13), 1:1 Гаспоз (53), 2:1 Россі (66).

Здається, в Швейцарії ніхто не вірив у диво загальної перемоги „Лугано” над „Шахтарем”: стадіон „Лугано” був заповнений лише наполовину. На тринадцятій хвилині зустрічі Агахова узагалі поховав усі надії швейцарців на загальну перемогу і змусив тих швейцарських фанів-скептиків, що лишилися вдома, подумати чи сказати щось на кшталт: „Я так і думав! Добре, що не пішов”. Загалом, перший тайм проходив у спокійному руслі. Здавалося, що все вже відомо і нікому нічого не треба. Але в другому таймі господарі заграли значно жвавіше й упевненіше, користуючись розслабленістю гостей, і змогли вирвати перемогу в матчі. Але далі крокує „Шахтар”.

Кваліфікація, 3 раунд

Шахтар (Донецьк) — Боруссія (Дортмунд, Німеччина) — 0:2 (0:1).

Шахтар: Вірт, Старостяк (Левандовський, 80), Окоронкво, Попов, Флорія, Тимошук, Аліуце (Ателькін, 77), Бахарев, Зубов, Воробей, Агахова.

Голи: 0:1 Ріккен (34), 0:2 Олісе (74).

Уже в першому матчі було зрозуміло, хто з якого чемпіонату. „Шахтар” ще не був готовий пройти таку команду, як „Боруссія”. „Гірники” грали в міру своїх можливостей, проте цього виявилось занадто мало бодай для нічийного результату, бо німці до

лер (50), 2:1, Аморозо (64), 3:1 Коллер (68).

Перший тайм українські вболівальники жили небезпідставною надією, адже з сьомої хвилини матчу „Шахтар” мінімально вів у рахунку, що могло спричинити подальше нервування й помилки з боку суперника... Німці відійшли назад після пропущеного м'яча, а українці цілковито відмовилися ризикувати і замість того, аби притиснути суперника, так само відійшли на власну буханку й зробили ставку на довгі навіси в напрямку Агахови й Воробєя.

Проте після перерви дортмундці взяли ситуацію „у свої ноги” і вдруге довели „гірникам” свою перевагу в класі. Всі голи у ворота „Шахтаря” були наслідком серйозних помилок українців у захисті.

Це визнав і коуч донецчан **Віктор Прокопенко:** „Давня футбольна аксіома свідчить: кожен грає так, як йому дозволяє суперник. „Боруссія” вища за „Шахтар” за класом, футболісти в них просто зіркові порівнянню з нашими... Ось німецький клуб і довів свою перевагу”.

Армієць Мальцев проти Міленко Ачимовича.

Гонсалєсів багато, а Грицай — один!

ЦСКА (КИЇВ)

1/64 фіналу

ЦСКА (Київ) — Црвена Звєзда (Белград, Сербія) — 3:2 (1:1).

ЦСКА: Кернозенко, Мальцев, Балицький, Волосянко, Білозор, Анненков, Кирлик, Мікадзе, Ткаченко (Поляруш, 68), Закарлюка, Костишин.

Голи: 0:1 П'янович (34), 1:1 Ткаченко (45), 2:1 Костишин (49), 3:1 Закарлюка (66), 3:2 Ачимович (68, з пенальті).

Цікава гра, де було всього трохи і якій дуже важко дати певну характеристику.

За рівної гри кияни пропустили першими: П'янович зіграв у стіночку з партнером, вийшов віч-на-віч з Кернозенком і пробив точнісінько в кут. А перед свистком на перерву господарям приніс результат дальній удар Ткаченка.

зрозуміло, що суперник значно переважає киян у класі і що підопічним Олега Кузнєцова доведеться на цій стадії зупинитися.

У воротах киян двічі розписався легенда „Брюгге” (500 матчів за команду, 5 виграних національних чемпіонатів і 5 кубків Бельгії, понад 150 голів) Герт Верхеєн.

Брюгге (Бельгія) — ЦСКА (Київ) — 5:0 (3:0).

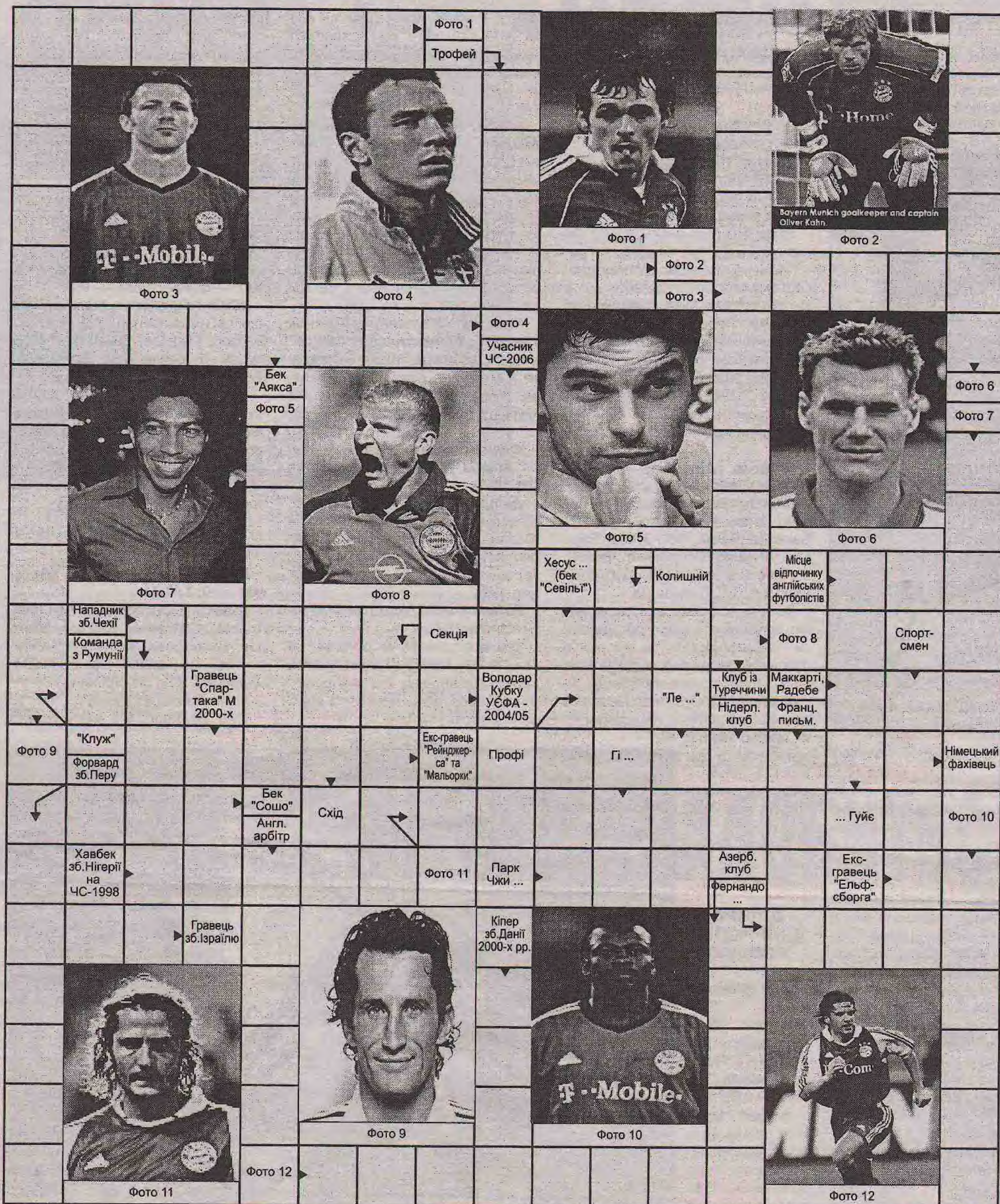
ЦСКА: Кернозенко, Мальцев, Анненков, Білозор (Балицький, 46), Мікадзе, Закарлюка, Костишин, Волосянко, Ткаченко, Бондаренко, Косирін.

Голи: 1:0 Мартінс (5), 2:0 Верхеєн (8), 3:0 Ланге (43), 4:0 Мартінс (74), 5:0 Мартінс (89).

Не думаю, що комусь захочеться почитати детальний огляд цього матчу. На такий от мажорний ноті...

Андрій ГАЛАКА.

СКАНВОРД №222. «БАЙЄРН»-2001

Євро-2012

У ЛЬВОВІ НА 50%
ВСТАНОВИЛИ ФУНДАМЕНТ
СХІДНОЇ ТРИБУНИ

На будівельному майданчику стадіону, що споруджується до Євро-2012, на 50 відсотків встановили фундамент на прямій частині східної трибуни. А також завершено підготовчі роботи для встановлення фундаменту на південній трибуні, повідомляє пресслужба Львівської міської ради.

“Згідно з графіком будівництва стадіону пряма східна частина фундаменту стадіону буде завершена до кінця місяця. Роботи зі спорудження фундаменту під південну трибуну триватимуть до кінця квітня”, — розповів директор КП “Дирекція з будівництва стадіону” Віталій Сулима.

За його словами, в квітні також планують виконати роботи зі спорудження фундаменту, який з'єднає північну та південну трибуни зі східною.

ДОНЕЦЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ
РОЗПОЧАЛА ПІДГОТОВКУ

Для прийняття на належному рівні вболівальників під час чемпіонатів Європи з футболу 2009 і 2012 років Донецька залізниця розпочала підготовку трьох вокзалів: Донецьк, Ясинувата і Маріуполь.

З метою подолання мовного бар'єра заплановано придбати 100 англо-російських словників для працівників поїзних бригад і три електронні перекладачі для вокзалів. Крім того, до штату пасажирської служби зараховано професійного перекладача, який навчатиме близько 700 залізничників, котрі працюють на вокзалах і в поїздах. Після навчального курсу їхні знання іноземної мови перевірять за допомогою тестування.

Під час чемпіонату вся інформація для пасажирів на вокзалах «Донецьк» і «Маріуполь» надаватиметься трьома мовами (українською, російською і англійською), в тому числі за допомогою гучномовців. На вокзалі станції «Донецьк» під час проходження футбольної першості також будуть задіяні 11 волонтерів зі знанням англійської мови. Вони візьмуть участь у роботі інформаційних центрів і довідкових бюро.

Для проведення Євро-2009 буде оновлено інтер'єр і екстер'єр фірмового поїзда «Азов» №83/83 сполученням Маріуполь — Київ (42 вагони), а для бригад поїздів пошиють новий формений одяг. У разі збільшення пасажиропотоку при перевезенні вболівальників Донецька залізниця передбачає так звані резервні нитки в графіку на призначення поїздів на Київ і Москву, а також п'ять додаткових поїздів у напрямку Донецьк — Маріуполь. Вони дадуть змогу додатково перевозити понад п'ять тисяч осіб на добу.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Український
ФУТБОЛ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — tu@pressa.kiev.uaСайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора

Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

В. В. БАНЯС

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025043.

Індекс 60994.

48200121962198

№ 43 (2142)

